

TRUMPAI DRŪTAI

Pradėti gaminti substratai

✓ Ankstesniais metais AB "Durpeta" Šepetos durpyne būdavo iškasama po 250 tūkst. tonų durpių ir visos parduodamos vietinei rinkai. Pernai šiame ir Alių durpynuose iškasta 30 tūkst. tonų durpių. Iš šio kiekio 1000 tonų parduota mūsų šalyje. Kitos, supakuotos į polietilenuosius maišus, išvežtos realizuoti į užsienį. "Durpetos" dabartiniai klientai yra Italija, Čekija, Slovakija, Austrija, Vokietija, Graikija, Libanas ir kitos valstybės. Be Lietuvos, minėtą produkciją užsienin eksportuoja Latvija, Baltarusija bei kitos NVS šalys, todėl tenka atlaikyti didžiulę konkurenciją. Tuo tikslu būtina ieškoti naujų gamybos būdų, keisti technologiją. Žinoma, tam reikalingos lėšos, kurių, Vyriausybei padidinus mokesčius už gamtos išteklius, įmonei lieka ne per daugiausia. Tačiau kompetentingo bendrovės vadovo Jono Kantauto ir jo pavaduotojo Gintauto Šeškaus sumanumo ir veiklumo dėka daugelį gamybinių klausimų pavyksta išspręsti sėkmingai. Šių vadovų pastangomis dabar baigtas įrengti substratų gamybos cechas. Jam reikalingus įrengimus padėjo įsigyti viena iš klientų - Italijos firma "Mac-2". Šios firmos atstovai praėjusią savaitę viešėjo bendrovėje ir talkininkavo išbandant substratų gamybos technologinę liniją. Pirmoji produkcija jau pagaminta. Ji bus realizuojama Italijoje ir kitose Vakarų Europos šalyse, o esant rinkai, - ir Lietuvoje.

Substratai - tai įvairūs gruntas, tinkantis augalams auginti. Šepetiškiai ruošiasi gaminti 3-4 rūšių substratus. Jie bus tinkami maždaug 90 proc. visiems Lietuvoje paplitusiems augalams (daržovėms, gėlėms) auginti. Į substratą padodintas augalas garantuos 3-4 kartus didesnę derlingumą negu auginamas numums įprastu būdu. Pagal augalo poreikį į substratą atitinkamai bus dedami skirtingi durpių, molio, mineralinių medžiagų kiekiai. Grunto sudėties tikslumą reguliuos automatiniai įrengimai.

Audronė IVANOVA

Rajono savivaldybė, atsižvelgdama į Alizavos ir Kupiškio seniūnijų gyventojų prašymus, kad tarp miestinio maršruto autobusas Biržai - Kaunas sustotų Gyvakaruose ir Šepetoje, šiuo klausimu kreipėsi į Valstybinę kelių transporto inspekciją, kuri mūsų rajono pareigūnų pagidavimą operatyviai patenkino. Nuo sausio 30 d. minėto maršruto autobusas jau sustoja Gyvakaruose (8.30 ir 18.16 val.) bei Šepetoje - (9.05 ir 17.40 val.).

Antradienį, sausio 28 d., rajono švietimo įstaigų darbuotojų atestacinės komisijos nariai ir ekspertai buvo išvykę į seminarą Panevėžin. Septynių kupiškėnų grupė, vadovaujama savivaldybės kultūros ir švietimo skyriaus vedėjo V. Vilimo, kartu su kolegomis iš kelių apskrities rajonų aptarė vadovų atestacijos naujoves, šiame darbe iškilančias problemas. Viena iš jų - itin sunkiai išsprendžiama, kad skiriamas švietimui lėšas visos šalies mastu nenumatyti atestaciniai priedai. Tai gi negausius pinigus tenka perskirstyti, ribojant kitas švietimo reikmes.

Trečiadienį į seminarą Panevėžyje buvo išvykę šiemet ketinantys atestuoti rajono švietimo įstaigų vadovai. Kol kas norą yra pareiškę mokyklų direktoriai. Beje, apie pusę vadovų, tai yra 24, jau yra atestuoti pernai ir užpernai, keturi iš atestuotųjų gavo antrąją kategoriją, likusieji - pirmąją.

Įkurta moksleivių taryba

✓ Sausio 27 d. rajono moksleivių iniciatyvinė grupė nusprendė įkurti moksleivių tarybą, kuri rūpintųsi laisvalaikio organizavimu, padėtų spręsti jaunimui iškilančias problemas. Numatoma, kad šioje taryboje bus atstovaujami visų rajono vidurinių mokyklų X-XII klasių ir žemės ūkio mokyklos moksleiviai. Ją sudarys 25 nariai. Moksleivių taryba bendradarbiaus su rajono taryba, ypač su jos kultūros, švietimo, teisėsaugos ir sporto

komitetu, taip pat su rajono vadovais, siekdami išspręsti aktualius ir rūpimus klausimus.

Pasak rajono vicemerės Mildos Narmontienės, šios tarybos įkūrimo tikslas - skatinti vaikus aktyviai dalyvauti visuomeniniame gyvenime, mokyti patiemis spręsti savo problemas, ugdyti kūrybiškumą.

Mokyklų išrinkti atstovai į pirmąjį posėdį aptarti savo veiklos kviečiami vasario 10 dieną.

Judita GIEDRYTĖ

KUPIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖ SKELBIA KONKURSA KUPIŠKIO KULTŪROS NAMŲ JAUNIMO LAISVALAIKIO CENTRO VADOVO VIETAI UŽIMTI.

Konkurso dalyviai registruojami ir jų dokumentai priimami savivaldybės kultūros ir švietimo skyriuje iki vasario 10 d.

Pretendental konkurso dieną komisijai privalo pateikti minėto centro veiklos projektą (programą), kuris bus svarbiausias, nustatant konkurso laimėtoją.

Kviečiame taip pat pateikti programas - paraiškas bei pasiūlymus ir norintiems naudotis jaunimo laisvalaikio centru, organizuoti ten savo renginius, parodas.

Plačiau apie centro veiklą informuosime kitame "Atgailos" laikraščio numeryje.

Rajono savivaldybės administracija

Renginiai

Prisiminta Lietuvos operos primadona

Prieš renginio pradžią aptarti jo eigos bibliotekoje susėdo (iš kairės) bibliotekos direktorė D. Tamulevičienė, dainininkės dukterėčia E. Vaitiekūnienė ir direktorės pavaduotoja L. Matiukaitė.

Juozo KRAUJŪNO nuotr.

✓ Sausio 24 d. Kupiškio viešojoje bibliotekoje surengta muzikos ir prisiminimų popietė "Dainuot, tik dainuot norėjau", skirta Santa Barbaroje (JAV) tebegyvenančios garsios Lietuvos operos primadonos ir liaudies dainų atlikėjos Vincės Jonuškaitės - Zaubienės gimtadieniui paminėti.

Gausiai susirinkę kupiškėnai išgirdo iš garsiajuostės skambantį dainininkės balsą. Skaitovės perskaitė Alės Rūtos biografinio romano "Mėlynojo karvelėlio šviesa" apie V. Jonuškaitę ir jos pačios prisiminimų ištraukas bei kai kuriuos šios dainininkės laiškus, kuriuose atsiskleidžia begalinis moters, atsidūrusios sve-

timame krašte, Tėvynės ilgesys. Renginio viešnia V. Jonuškaitės dukterėčia E. Vaitiekūnienė papasakojo, kokia teta liko jos prisiminimuose iš vaikystės ir jaunystės, kaip su jos dukra Giedre ir sūnumi Sauliumi žaista mėgdžiojant Karmen, Arneris ir kitus tetos kurtus personažus, persirengus jų drabužiais, priminė nelengvą dainininkės gyvenimą anksti tapus našle. Pasak E. Vaitiekūnienės, V. Jonuškaitei, dabar jau sulaukusiai 96-erių metų ir gyvenančiai Santa Barbaros reabilitacijos centre, gera išgirsti nors menkiausią žinėlę iš gimtinės, sulaukti iš ten nors vieno svečio, ypač dainininko. Teta labai sauganti kaktusą,

atvežta iš gimtojo Subačiaus, taip pat ir visokius mielus suvenyrus, primenančius Lietuvą. Jos dukra artimesiems yra prisipažinusi, kad neįkalbinėjo mamos keliauti į gimtinę. Nepaisant garbaus amžiaus, kelionę ji būtų ištvėrusi, tačiau emocijų griūtis, atsidūrus Kauno muzikiniame teatre, kur dainuota 20 metų, Laisvės alėjoje, gimtajame Subačiuje, jos širdis tikrai būtų nepakėlus. Kaip sakė E. Vaitiekūnienė, kupiškėnų surengta ši prisiminimų popietė bus didžiausia dovana jos tetai gimtadienio proga, nes ji labai džiaugiasi, kad Lietuva jos dar neužmiršo.

Banguolė ALEKNIENĖ

"PONO ANTAŠEVSKIO DVARĖ"

✓ Kas toji Antašava? Iš kur kilęs jos pavadinimas? Kada ir kaip buvo pastatytas pono dvaras, kuriame daugelį metų mokosi gyvenvietės ir aplinkinių kaimų vaikai? Į šiuos klausimus ėmėsi ieškoti atsakymo Antašavos saviveiklininkai. B. Vezbergienė surinko istorijos, geografijos žinių, išmokė liaudies šokių vietos jaunimą ir pagyvenusias poras, o praėjusį savaitgalį pakvietė virbališkėčius pažiūrėti programos "Pono Antaševskio dvarė". Kadangi savosios gyvenvietės kultūros namuose šalta, tai saviveiklininkai kreipėsi į "Antašavos centro" žemės ūkio bendrovės vadovą A. Šatinską, prašydami skirti autobusą nuvykti į Virbališkius. Čia, pagrindinėje mokykloje, ir buvo sugrįžta į mūsų amžiaus pradžią. Į sceną išėjusius

"ponus Antaševskius" sveikino jaunos mergaitės, padovanodamos jiems šokį "Sadutė", kadrilių sušoko trys vyresniojo amžiaus poros, grojo P. Steponavičius.

Na, bet kokia programa be mitologijos personažų? Jais juk mūsų amžiaus pradžioje lietuvių giliai tikėta. Tad prisistatė laumės, čigonai, velnias. Ragana vis kalbino poną, siūlydama supažindinti su aitvaru, kuris prinešęs pilnus aruodus turtų, o čigonė išbūrė ponaičiui, kad šis husaru tapsias. Jaunajai Antaševskių panelei ji pažadėjo pasaulinę balerinos šlovę.

Antašavos kultūros namų direktorė V. Murolienė sakė, kad su tokiais saviveiklininkais, kurie patys visą laiką imasi iniciatyvos, galima kalnus nu-

versti. Šioje programoje dalyvavo S. A. Vanagų, V. L. Anikevičių, P. R. Steponavičių šeimos, O. Pauliukienė ir V. Urbonas su savo vaikais.

Virbališkėčiai, stebėję programą, pasakojo, kad joje netrūko nieko - sumaniai parinkta ir tarsi vakar dėvėta buvo artistų apranga, maloniai nuteikė senovės ir dabartinių laikų dermė. Pabaigoje visi šoko "Ančiukus", dainavo Antašavos himną.

Sugrįžę namo antašaviečiai ilgai išsėtis nesirengė. Sekmadienį minėta programą jie parodė vabalninkiečiams. Gal neliks jai abejingi ir Kupiškio miesto žiūrovai. Žinoma, jei saviveiklininkai išdrįs čia atvažiuoti koncertuoti.

Asta DAUGIRDAITĖ

Vasario 6 d. 12 val. Subačiaus vidurinės mokyklos aktų salėje įvyks Lietuvos žmonių su negalia sąjungos Kupiškio skyriaus steigiamasis susirinkimas.

Dėl smulkesnės informacijos kreiptis tel. 55-366.

Šių metų vasario 4 dieną Kupiškio kultūros namų vitražų salėje kviečiamas visuotinis Invalidų draugijos organizacijos narių susirinkimas. Jo pradžia - 10 val.

Savivalda

Kodėl keičiamos rajono seniūnijų ribos

Pasak rajono savivaldybės administratoriaus V. Beinorio, suskirstymas į seniūnijas yra rajono tarybos kompetencija ir turi maksimaliai atitikti gyventojų interesus. Lietuvos rajonai yra pasirinkę įvairius suskirstymo modelius. Pvz., Šilalės rajone, kur gyvena 32 tūkst. žmonių, yra 13 seniūnijų. Šio rajono merės nuomone, turėtų būti 18 seniūnijų. Nors mažose seniūnijose gyventojams patogiau susitvarkyti įvairius valdyskus reikalus, geriau sprendžiamos jų problemos, tačiau, antra vertus, didelis seniūnijų skaičius padidina valdymo išlaidas, sunkiau jas visas

aprūpinti transportu, ryšio priemonėmis, jose nėra visų būtinų seniūnijai etatų, todėl dalis klausimų lieka vietoje neišspręsta. Administratoriaus nuomone, reikalingas protingas kompromisas. Papildomas seniūnijas galima būtų steigti didesnėse gyvenvietėse, pagal anksčiau buvusius ir nusistovėjusius traukos centrus, pvz., buvusių kolūkių ribose. Pirmiausia tai taikytina Kupiškio seniūnijai, kuri dabar žemėlapyje panaši į aštuonkojį, nusidriekusi nuo Kinderių kaimo, Šepetos link Virbališkių, Laukminiškių ir Antašavos. Tikslinga būtų Antašavą ir Sa-

lamiestį sujungti į vieną seniūniją. Seniūnas galėtų dirbti Antašavoje ir 1-2 kartus per savaitę atvažiuoti į Salamiestį. Įkūrus čia seniūniją, kuo skubiau reikėtų sutvarkyti kelią iš Antašavos į Salamiestį per Stuburų kaimą. Reikėtų prie Šimonių seniūnijos priskirti ir Kinderių kaimą, kuris dabar yra nenormaliai padalintas į dvi dalis (viena - Kupiškio seniūnijos, kita - Šimonių). Taip pat prie Kupiškio seniūnijos reikėtų prijungti Žaidelius ir Palėvenėlę, nes šių kaimų žmonėms parankiau atvykti į Kupiškį, o ne į Alizavą. Prie Kupiškio seniūnijos turėtų būti prijungtas ir

Smilgių kaimas. Šio kaimo gyventojai neturėtų baimintis dėl tokio prijungimo. Kaimiečių statuso jie neprarastų.

Kupiškis - vienas iš nedaugelio rajonų, kuriame nėra miesto seniūnijos. Praktiškai seniūnijos darbą atlieka savivaldybės ekonomikos ir komunalinio ūkio skyrius. Į Kupiškio seniūniją įjungus miesto teritoriją, minėtas skyrius seniūnijai perduos miesto tvarkymo, pažymų išdavimo bei kt. funkcijas ir galės labiau susikoncentruoti rajono ekonominių problemų sprendimui, savivaldybės įmonių kontrolei ir jų darbo efektyvumui didinti.

Siūlomi pakeitimai ir Šimonių seniūnijoje. Praėjusiais metais čia seniūnas daugiausia laiko skyrė Adomynei, kur bebaigiamas restauruo-

ti dvaras, tvarkomas parkas, gatvės, jų apšvietimas ir pan. Todėl mažiau dėmesio susilaukė Šimonys, Migonys, Juodpėnai. Taigi visiškai logiška, kad turėtų įsikurti nauja Adomynės seniūnija buvusio kolūkio ribose.

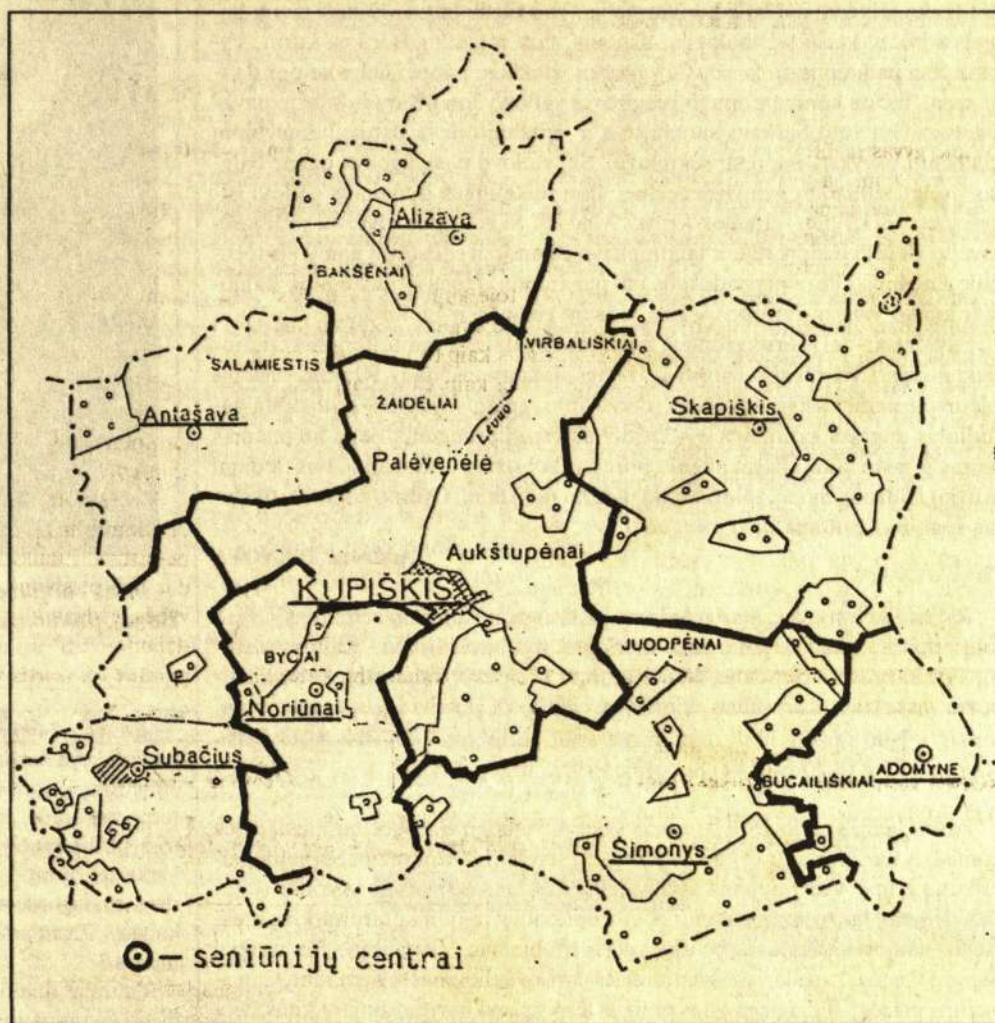
Pasak V. Beinorio, ši reforma sumanyta ne valdininkų užgaidoms tenkinti, bet norint geriau spręsti gyventojų problemas. Tad jų žodis dėl seniūnijų ribų turėtų būti lemiamas. Savivaldybės vadovai planuoja susitikti su minėtų apylinkių žmonėmis ir pasišnekėti. Tačiau, be abejo, absoliučiai visus išklausti nebus galimybės, todėl skelbdami spaudoje savo planus laukty skaitytojų minčių apie numatomą reformą.

Rima GUDONYTĖ

DABARTINĖS SENIŪNIJŲ RIBOS.

SIŪLOMOS SENIŪNIJŲ RIBOS

MŪSŲ FELČERĖ

V svajonė tapti medike atvedė Vidą Samulionytę į Panevėžio medicinos mokyklą. Ją baigus, po neilgų klajonių atvažiavo į Antašavą. Atvažiavo ir pasiliko. Čia sukūrė šeimą, susigyveno su vietos žmonėmis. Antašaviečiai ją pamilo, o ji, įsijautusi į jų ligas, nebegalėjo su jais skirtis.

Šįmet, vasario 1 d., sueina 25 metai, kaip felčerė Vida Baniulienė gydo Antašavos apylinkės žmones. Gerai turėti savo gydytoją, kuris gerai pažįsta kiekvieną šeimą, žino ne tik visų ligas, bet ir rūpesčius. Ateina žmonės pas savo felčerukę ne tik liga pasiskųsti, bet ir vargais pasiguosti. Ji kiekvienam randa paguodos žodžių, nuramina, padrašina. Kai sieloje šviesiau, tai ir liga greičiau pasitraukia. Jeigu vaistų neįvertojai, jeigu nesirūpinau savimi, jeigu liga įsisėnėjo, - felčerė bara. Bet tas pabarimas malonus - kam gi mano sveikata rūpi? O jai rūpi. Tai šildo širdį.

Apylinkės vaikai augo jos prižiūrėti. Juos svėrė, matavo, gydė. Ji tapo tarsi antrąja apylinkės vaikų motina. Daug jų jau suaugo, kiti dar stiepiasi, o kai kurie visai mažiukai. Visi patyrė jos rankų šilumą. Į priekaištus, kad tik vieną sūnų teuzauginusi, ji atsako: o tavo vaikai, o Reginos, o Nijolės, o Palmos vaikai - argi ne ma-

no auginti? Ir ji visiškai teisi. Nemiegojo vaiko motina, nemiegojo ir felčerė Vida. Kėlėsi vidurnaktį, ėjo, briedo pas sergantį vaiką, sėdėjo per naktį prie mažojo ligonio lovėlės, džiaugėsi, kai jis pasveiko. Paskui nuolat patarinėjo motinai, kaip jį prižiūrėti. Bėgioja būriai sveikų, linksmų vaikų, felčerė Vida žiūri ir šypsosi.

Daug laiko atima darbas medicinos punkte, ligonių lankymas, o namuose laukia šeima: sūnus Saulius, mama ir vyras. Saulius mokosi, tik retkarčiais parvažiuoja, vyras bendrovėje dirba, mama daug ruošos darbų nuveikia, bet dar nemaža jų ir Vidai lieka. Tik sukis - ir į daržą, ir pas gyvulius. Argi moters darbus suskaičiuosi? Dienos pilnos rūpesčių ir darbo, naktys neramos. Skambina, beldžia: blogai, ateikite, paskubėkite. Keliasi, eina, teikia pagalbą. Visų langai tamsūs, žmonės ilsisi, rytoj eis į darbą žvalūs, pailsėję. O felčerė? Gal užsnūdo valandėlę, o gal ir ne. Bet ir ji skuba į darbovietę. Ir vėl viskas iš pradžių. O gal tik tąsa prasmingo gyvenimo?

Antašavos žmonės linki savo felčerai geros sveikatos ir kantrybės. Išdalytas širdies gerumas tegu sugrįžta jai atgal, tegu nušviečia ir sušildo jos dienas.

Birutė URBONIENĖ

NUOMONĖ

Su Rusija giminiuotis neverta

Pareikšti keletą minčių mane paskatino "Atgaivoje" išspausdintas AB "Kupiškio pienas" skelbimas apie vasario 21 dieną įvyksiantį šios bendrovės akcininkų susirinkimą. Mus, pieno statytojus, labai nustebino šeštasis šio susirinkimo dienotvarkės punktas "Bendros Lietuvos ir Rusijos įmonės kūrimas". Tik praėjusiais metais tokiam susirinkime priėmė nutarimą pienui reorganizuoti iš akcinės įmonės į kooperatinę, ir visi buvom "perkrikštyti" kooperatyvo "Aukštaitijos pienas" nariais. Už kooperatyvo sėkmę generalinis direktorius net šv. Mišias užpirkio, o dabar apie kooperatyvą nebėra jokios kalbos. Buvo tvirtinama, kad tik kooperatyvas išgelbės pienui nuo bankroto ir neleis pieno supirkimo perleisti Rokiškio, Biržų ar kitoms įmonėms. Mums atrodo, kad sudarius sandėrį su Rusija, tik pienui valdžia ir jai artima komanda nori tvirtai išlaikyti savo kėdes ir pelną skirstyti, kaip buvo pratę kolūkių pirmininkai anais "gerais" laikais. Sako, kad, sukūrus bendrą Lietuvos ir Rusijos įmonę, Kalėdų proga pieno statytojai gaus dovanų ne tik sviesto, bet dar ir butelį rusiškos degtinės. Jei ne tie sviesto pradingimai Rusijoje ankstesniais metais, gal būtų ir gerai tokia įmonė. O dabar šitoks užmojis primena kolūkių laikus, kai laisvai šių ūkių

turtu galėjo naudotis tik tuometinis elitas. Kitiems tai buvo laikoma vagyste. Ir vaisės pienui ataskaitinių susirinkimų dalyviams panašios į kolūkių ataskaitinius, kai žmonės buvo hipnotizuojami gražiomis kalbomis, o pabaigai parodydavo kino filmą apie gerą tarybinį gyvenimą.

Tikrovėje taip nėra. Iš daugelio rajono gyventojų superkamam pienui nustatoma tik antra rūšis, o atvežtas iš Radviliškio rajono visada būna pirmarūšis. Tuo tarpu nuo rūšies priklauso ir kaina. Ne visi rajono gyventojai gali parduoti pienui kitoms pienui. Vadinasi, jiems galima ir pigiau mokėti negu už iš kitų rajonų pristatytą produkciją. Žinoma, dėl akių kas tris mėnesius atvažiuoja pienui laborantės nustatyti rūšies. Jei pasitaiko, kad iš vieno kito gyventojų priimamam pienui nustatoma aukštesnė rūšis, tai laborantės apsilanko po dviejų savaitių, ir visas pienui įskaitomas antra rūšimi arba grąžinamas namo kaip netinkamas, nors kištadienį tą patį pienui priima.

Taiigi nenorim, kad būtų įkurta bendra su Rusija įmonė, nes minimos bendrovės veiklos kontrolė iš mūsų rankų dar labiau išslys. Geriau jau sudarykim sąjungą su kokia Vokietijos įmone, tai nors tvarkos ir demokratijos pasimokysim.

Petras BARTAŠKA

SKELBIMAI

PARDUODA arba NUOMOJA:
Laičių ir Migonių parduotuves bei valgyklas
Billiūnų ir Naivių valgyklas
Alotų, Mellūnų, Muntvydų, Kėginių ir Gaigalių parduotuves.
Skambinti tel. 52-235, 52-458.

Rajono savivaldybės administracija skelbia konkursą savivaldybės globos ir rūpybos skyriaus vyresniojo inspektoriaus pareigoms eiti.
Pageidautina, kad pretendentas mokėtų bendrauti su žmonėmis ir turėtų bent minimalius darbus su kompiuteriu įgūdžius.
Kreiptis į savivaldybės ekonomikos ir komunalinio ūkio skyrių (14 kab., Vytauto 2, Kupiškis, tel. 51-328 arba 51-195) iki vasario 6 d.

† Mirus Vincentai KRIAUCIUKIENEI, nuoširdžiai užjaučiame velionės dukras Stasę ir Eugeniją, sūnų Valentą, seserį Malviną ir brolių Juozą.
Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Kupiškio rajono skyrius

Atsiliiepiant į straipsni "Apie nenuoširdžia pagarba arba naujas madas" ("Atgaiva", Nr. 4, 7)

Maldų niekada nebus per daug

Pritariu straipsnio autoriaus kunigo Virgilijaus Liūmos nuomonei. Nemanau, kad dėl natūralių gėlių stygiaus (jų bet kokiu metu laiku galima gauti) paplito mada daryti krepšelius ir vainikus su dirbtinėmis gėlėmis. Pastarosiomis užverstos privačios krautuvelės, kurių savininkams eina geras biznis. O žmonės nesusimąsto, kad dirbtinės gėlės - negražu. Reikia šį netikusį paprotį išvyti. Tie visi krepšeliai, vainikai - tik dėl žmonių akių. Moterėlės po laidotuvių neretai apkalba: tiek ir tiek to buvo, bet mirusiojo sielai dirbtinės pagarbos nereikia. Velionis jau nebemato, kad ap-

link jo karstą kalnai eglės ar pušies šakučių prikaišiotų krepšelių su plastmasinėm gėlėm pristatytą.

Mano supratimu, per šermenis geriausia mirusiojo šeimos nariams įteikti vokal su tokia pinigų suma, kiek kainuoja krepšelis ar vainikas. Tokiu atveju artimieji turės daugiau naudos: už mirusiojo vėlę ne kartą galės užpirti šv. Mišias ar tuos pinigus panaudoti paminklo statybai. Skaičiau spaudoje, kad kai kur taip ir daroma. Juk mirusiųjų sielos laukia tik maldų, o jų niekada nebus per daug.

Dažnai per laidotuves nebėra kam tokių krepšelių nešti, nes paskui kars-

tą eina vos keli žmonės. Neretai jie į rankas turi imti po du krepšelius. Bažnyčioje jais apstatomas katafalkas. Jie trukdo žvakėms. Susimąstykite, žmonės!

Būna ir taip, kad prieš Motinos dieną, Vėlines ar kitokiomis progomis ant kapų glėbiais prineša ir priveža gėlių, pamerkia arba pasodina, o už mirusiųjų artimųjų vėles poterių nesukalba. Kam šitoks nenuoširdumas, nenoras atsilikti nuo kitų reikalingas?

Man nesuprantama ir tai, kad kamuose gėlių darželiai pradeda nykti. Prireikus kelių žiedų, ir sodžiaus žmo-

nėms kartais tenka bėgti jų ieškoti pas kaimynus ar net į parduotuves. O prieš karą ir pokario metais visas sodybas gėlių salelės puošdavo. Tuomet, mirus žmogui niekas nei krepšelių, nei vainikų į laidotuves nenešdavo. Prisimenu, kai mirė kunigo Antano Zulono iš Papilių tėvas, bažnyčioje nebuvo jokių gėlių. Ne dėl neturėjimo, o kad žmonės labiau vertino ne materialinius, o dvasinius dalykus. Reikėtų ir mums grįžti prie praeities tradicijų, o netikusias madas visam laikui išguiti iš dabartinio gyvenimo.

Bronė RUGINIENĖ

Šiandieninėms laidotuvių tradicijoms pritarti negaliu

Apie gyvas ir dirbtines gėles, skirtas mirusiajam, jau rašė kunigas V. Liūma. Prateisdama šią temą, aš norėčiau pasamprotauti kiek plačiau apie gėlių kiekį laidotuvėse. Ne tik mirusysis apkraunamas krepšeliais ir vainikais, bet, teko matyti, ir virtuvės sienas jais nukabinėtas. Tačiau dar ne čia problema. Atėina žmogus į laidotuves norėdamas pagerbti, prisiminti palaidoti mirusįjį. Deja, vos tik užgiedojo "Viešpaties angelas", jis įtraukiamas į vainikų ir krepšelių transportavimo rūpesčius: imam, stojam, duodam, duodam per rankas. Nebėra kam priimti - kupetuojam kieme, statom prie tvoros. O kai visi išnešti, vėl viskas iš pradžių - imam, stojam, rikiuojamės nuo namo iki ma-

šinos. Karstas išneštas. Lekiam, rikiuojamės "paradui". Ir taip - iki bažnyčios, tas pats bažnyčioje ir išėjus iš jos... O jeigu dar norima nešti šavo atneštąjį, vėl papildomas rūpestis - susirasti jį toje kupetoje. "Paradus", sustojęs į eilę, žygiuoja kapinių link. Rodos, viskas kaip turi būti. Bet kur tau! Vieni eina kaip eję, kitas, užsimanęs lėtos eisenos, šaukia: "Kur lekiat?!" Gale eisenos vėl skardūs, įsakmus balsas ragina: "Eikit greičiau, tokiu greičiu važiuodama mašina springs ta!" Dar kitas nori, kad tarp žygiuojančių būtų išlaikomi vienodi atstumai. Visa tai bederinant, užmirštam mirusįjį.

Kažin ar neužtektų gėlių nuo savųjų ir pačių artimiausių, - tiek, kad

tilptų mašinoje prie karsto?

Dar norėčiau pareikšti keletą minčių apie gedulingus pietus. Ankstesniais laikais laidotuvių dienos pavakary susirinkdavo žmonės į velionio namus ir giedodavo, meldavosi iki vėlumos. Per pertraukas tarp maldų užkandavo. Dabar palaidoję lekiam į kavinę pavalgyti. Kas tie pietūs: ar užmokestis už atėjimą į laidotuves, ar kompensaciją už išlaidas laidotuvių vainikui?

Visi žinom, kad gyvenam sunkiu ekonominiu laiku. Mažos pensijos, nedarbas, menki atlyginimai. O čia dar liga prispaudė. Kovojuojant dėl gyvybės, gydymui, vaistams dažnai išleidžiamos paskutinės santaupos. Nepaisant to, mirtis vis vien atėjo. Turi

ar neturi už ką - palaidot vis tiek reikia. O čia gedulingi pietūs...

Ar neužtektų ateiti į laidotuves mirusiojo pagerbti, užuojautos jo netekusiems šeimos nariams pareikšti? Jei jauti, kad mirusiojo šeimoje sunki materialinė padėtis, parodyk geraširdiškumą, padėk, kiek gali. Svarbu, kad neįteiktų madą skurdžiai gyvenantiems dėl lėšų stokos išvis laidotuvėse nedalyvauti, nors jie tokią pareigą ir jausių.

Kalbančių apie įsigalėjusias laidotuvių tradicijas daug, todėl rašykime, kad išsiaiškintume, kas gerai ir kas taisytina.

Konstancija KARALIŪNIENĖ

Šių metų išvakarėse duris atvėrė akcinės bendrovės "Kupiškio pienas" prekybos kompleksas "Pieno centras". Kaip dažnai atsitinka, pradžioje ir mūsų darbe buvo nemažai trūkumų bei nesklandumų. Dabar po truputį judame į priekį, tvarkomės, nors toli gražu dar ne viskas taip, kaip norėtume, kad būtų.

Visus rajono gyventojus ir svečius kviečiame pirkti mūsų maisto ir ūkinių prekių parduotuvėse. Asortimentas jau dabar gana platus, tačiau ir toliau ieškome naujų tiekėjų ir prekių. Savosios akcinės bendrovės produkciją parduodame su 5 proc. nuolaida. Ji daug pigesnė negu kitų tiekėjų. Pavyzdžiui, vienas litras pieno šiuo metu pas mus, be butelio vertės, kainuoja 1,22 Lt, kai tuo tarpu kitose parduotuvėse toks pat kiekis "Žemaitijos pieno" - 2 ir daugiau litų. Mes siekiame, kad pirkėjai gautų visko, ko jiems reikia kiekvienai dienai ir vaišių stalui.

Užsukę į mūsų kompleksą, ūkininkai ir kiti žemdirbiai gali įsigyti vandens laistymo žarnų, polietileno plėvelės, bidonų, kibirų, kirvių, melžimo kėdučių, košimo medžiagos, marlės, įvairių maišų, bakų, šukų gyvuliams šukuoti, spynų, nešiojamų šviestuvų, saitų, grandinių, svarsčių ir kitų daiktų.

Ne už kalnų - pavasaris, prasidės sėjos darbai, apsirūpinkite sėklomis, kurios tikrai nebrangios, nes iš AB "Kauno sėklos" jų gauname su nuolaida. Prekiaujame ir skystu kailio muilu, polikarbacinu, arceridu kovai su augalų kenkėjais, sodų tepalu, nuodais ir spąstais žiurkėms ir pelėms, substratais su mikroelementais dirvai pagerinti. Yra didelis pasirinkimas įvairių šepėčių. Pigesnių ir brangesnių, kurių kaina svyruoja nuo 16 iki 105 litų. Jie yra suomių gamybos, atsparūs rūgštims,

Mūsų buitis
Prekybos kompleksas laukia Jūsų

Prekybos komplekso "Pieno centras" maisto produktų parduotuvėje pirkėjas pasirengusi aptarnauti pardavėja Jurga Skaburskytė.

Juozo KRAUJŪNO nuotr.

šarmams ir ilgaamžiai. Vienas šepėty Jums tarnaus keliolika metų.

Prekiaujame ir įvairiomis plovimo priemonėmis, kurios skirtos žemės ūkiui, fermoms, pieno surinkimo punktam. Tai "Tepso" - silpnai šarminiai plovimo milteliai, "Tendeks" milteliai melžimo aparatams ir produktų laikymo talpoms plauti, chloro tabletės "Suma", tinkančios paviršių dezinfekcijai, aktyvūs šių tablečių chloras naikina bakterijas, mikroorganizmų sporas ir virusus. Turi-

me ir kitų plovimo priemonių bei muilų. Išsamią informaciją šiais klausimais galite gauti pačioje parduotuvėje, prie kiekvienos prekės yra aprašymo lapelis, jį galima pasiimti, kad žinotumėte, kaip naudotis. Visos minėtos ir kitos priemonės yra labai efektyvios, higieniškos.

Jei sulaukiate svečių ar pavargto nuo kasdieninių rūpesčių, mes būsim laimingi galėdami padėti Jums. Siūlome aplankyti mūsų kavinę, įsikūrusią antrajame aukšte.

Čia jauki aplinka, puikus interjeras, nemažas patiekalų ir gėrimų pasirinkimas. Žinoma, gali iškilti klausimas, kiek kainuos pietūs ar vakarienė? Tai priklauso nuo lankytojo piniginių šturio. Galima papietauti ir už 20-30 Lt, galima ir už 5-10 Lt. Atėikite ir įsitikinsite patys.

Į šią kavinę kviečiame užsukti ir įmonių, akcinių bendrovių, organizacijų, įstaigų vadovus, pedagogus, medikus, tėvelius su vaikais. Prieš 2-3 val. ar iš anksto paskambinkite mums telefonais 51-021 arba 52-535, praneškite, kad turite svečių, kad norite niekieno netrukdomi rimtai pasikalbėti, suvalgyti vėdarų ar cepelinų, mes visada Jūsų paslaugoms.

Mūsų banketų salė talpina iki 100 žmonių. Todėl, netekus artimo žmogaus, draugo ar bendradarbio, paruošime gedulingus pietus, galėsite čia paminėti mirusiojo metines. Čionai Jums yra visos sąlygos atšvęsti ir linksmašias šventes: vestuves, vardynas, krikštynas. Mūsų nedidelis kolektyvas visada padės. Mūsų muzika - Jūsų gera nuotaika!

Kol kas "Pieno centras" dar galutinai neužbaigtas. Vasaros pradžioje duris atvers alaus baras. Jeigu savo namuose, klėtyse ar daržinėse turite senovinių daiktų - sviestamušių, puodinių ir kitų rakandų, pasiūlykite mums.

Mūsų adresas - Maironio 4, Kupiškis, telefonai: direktorės - 51-021, kavinės - 52-535, maisto prekių parduotuvės - 53-071, ūkinių prekių parduotuvės - 51-774.

Dalė ČELKIENĖ
Prekybos komplekso "Pieno centras" direktorė

Daugiau tokių susitikimų

Kaip jau žinome, neseniai Kupiškio kultūros namuose mūsų išrinkta Seimo narė R. Rastauskienė surengė susitikimą su visuomene. Tai buvo išties puikus renginys. Matyt, iš anksto nujausdami, kad smagu bus, į salę suplūdo gausybė žmonių, net trūko sėdimų vietų.

Po rajono savivaldybės administratoriaus V. Beinorio įžanginio žodžio R. Rastauskienė pasakė: "Šiandien mes Jūsų nevarginsim ilgomis kalbomis apie politiką, bet šį laiką paskirsime susipažinimui ir draugiškam bendravimui". Iš tikrųjų taip ir buvo. Kartu su parlamentare toje vakarone dalyvavo ir etnomuzikos ansamblis "Ūla" iš Vilniaus bei aktorius A. Grašys.

Kai dainavo, šoko ansambliečiai, mes, pagyvenę žmonės, atrodo, tarsi grįžome į savo jaunystės dienas, nes daug dainų, pritariant armonikai, prieš kelias dešimtis metų buvo dainuojamos gegužinėse, kaimo vakaruose. Labai malonu, kad atsiranda vis daugiau ansamblių, gražinančių į visuomenę senuosius lietuviškus žaidimus bei dainas. O kai pasirodė aktorius A. Grašys, tai jau juokėmės iki ašarų. O juokas, kaip daugelis medikų teigia, atstoja daug cheminių vaistų. Taigi mes ne tik plojome, bet juokdamiesi savo organizmą nemokamai sustiprinom ir "vitaminais".

Pasibaigus koncertui, Seimo narė gražiai padėkojo mūsų miesto seniūnijų aktyvistams už jų kruopštų darbą ne vien per rinkimus, bet ir atliekant savo tiesiogines pareigas, nuoširdžiai rūpinantis Tėvynės atkuriama veikle, kuriai reikia nemažai paaukoti ir savo laisvalaikio. Mes dėjuojamės jais visais, kad jie išgirdo Tėvynės šauksmą padėti jai prisikelti iš to baisaus ekonominio liūno. Tepadeda jiems Dievas ir tesuteikia ištvėmėms bei kantrybės tuose sunkiuose darbo baruose. O Seimo narė R. Rastauskienei, kuri yra tokia paprastutė ir visada besišypsanti, esame dėkingi už šį nuostabų renginį, po kurio mes, vyresnio amžiaus žmonės, grįžome į namus lyg pasisėmę gaivaus oro ir sutvirtėję dvasiškai, įgavę daugiau vilties, nes visi jau esam labai pavargę nuo politikos, o kai kurie dar ir neatsigavę nuo okupacijos metais patirtų nuoskaudų bei patyčių. Tvirtybės Jums, sveikatos, mūsų mieloji Rasa, didelės sėkmės Seimo darbuose, nes naujinta Lietuva laukia jaunų, darbščių rankų, o mes, kupiškėnai, lauksime daugiau tokių nuoširdžių ir draugiškų susitikimų.

Tik dar norisi paklausti, kodėl šiame susitikime nedalyvavo kitas kupiškėnų į Seimą išrinktas Parlamento atstovas?

Aldona JONUŠKIENĖ
Kupiškio miesto gyventoja

Rasa KARALIŪNAITĖ

Mažyti,

tu mano gyvenime

Mažyti, tu mano gyvenime,
Tu lyg maža ugnelė,
blaškoma audrų,
Tu lyg mažytis saulės spindulys
apniukusioj dienoj,
Tu lyg mažytis klevo lapas,
nuspalvintas rudens,
Tu lyg mažytė boružėlė ant smilgos,
linguojančios vasaros naktį,
Tu lyg maža žvaigždėlė tamsioj žiemos naktį,
Esi tik mano, tik mano vienos.
Mano tu - mažyti gyvenime.
Subačiaus vidurinė mokykla, IX kl.

Kai prie Puožo veikė pieno bendrovė

Važiuojant senuoju žvirkeliu Adomynės link, kairėje kelio pusėje, šalia gražaus Puožo ežero, pastebime du poilsiavietės pastatus. 1926-1944 metais čia veikė Juodpėnų - Puožo pieno perdirbimo bendrovės pieninė. Pačiame Puožo kaime ją įkūrė aplinkinių sodybų ūkininkai, norėdami, kad arčiau būtų galima pristatyti pieną. Daugiausia rūpesčių jie turėjo, kol buvo įregistruoti pieninės įstatai. Šiai idėjai įgyvendinti reikėjo nemažai ir pastangų. Po ilgų ginčų ir svarstymų 1925 m. kovo 12 d. įstatai buvo įregistruoti. Bet praėjo dar vieneri metai, kol pieninė pradėjo veikti. Tai įvyko 1926 metų birželio pradžioje. Bendrovės kapitalas buvo formuojamas iš pajų. Jis sudarė 120 tūkst. litų. Žinant tų laikų lito vertę, tai buvo įspūdinga suma.

Kiekvienas ūkininkas, kuris pageidavo tapti bendrovės nariu, privalėjo sumokėti 15 Lt nario mokesį. Be to, už kiekvieną žalmargę turėjo mokėti 20 Lt. Pirmaisiais pieninės darbo metais buvo 22 bendrovės nariai, kurie laikė 55 karvių bandą. Greta jų dokumentuose randame dar 20 pieno statytojų. Jie minėti bendrovei nepriklausė ir turėjo 46 karves. Pats stambiausias ūkininkas jų laikė 8. Palyginti su kitų Lietuvos vietovių ūkininkų karvių bandomis tai nebuvo daug. Vidutinis ūkis sudarė 15-30 ha žemės ūkio naudmenų. Dauguma žemės savininkų turėjo po 15-20 ha.

Daugiausia pieno buvo perdirbama birželio-liepos mėnesiais. Mažiausiai žmonės čia jo pristatydavo lapkričio-gruodžio mėnesiais: tik 45 litrus per dieną. Pagrindinė pirmųjų keleto bendrovės veiklos metų produkcija - sviestas. Jis arkliais buvo vežamas į Skapiškio geležinkelio stotį. Daugiausia sviesto nuolat supirkdavo "Lietūkis". 1927 metų kovo 4 dieną pieno perdirbimo bendrovės pirmininko Jono Belecko rašytoje ataskaitoje minima, kad "Lietūkiui" pateikta 2749,6 kg sviesto, o vietoje parduota tik 15,9 kg.

Tais pačiais 1927 metais į bendrovės valdybą išrenkami Jurgis Gildutis ir Juozas Jėčius. Valdybos nariai turėjo teisę, pasitarę su pieno statytojais, priimti ir patvirtinti pienininką, privalėjo rūpintis bendrovės finansiniais reikalais, produkcijos tiekimu. Finansams tvarkyti buvo renkamas buhalteris. 1927 metų keliose ataskaitose randame šios bendrovės pienininko Petro Puodžiūno, kuris buvo baigęs Joniškėlio žemės ūkio mokyklą ir 1926 metais Belvederio pienininkų kursų, parašą.

1939 metais Juodpėnų - Puožo bendrovei priklausė 10 pieno supirkimo punktų: Kuosėnų, Tatkonių, Butėnų, Duoniūnų, Zubiškių, Bugailiškių, Papilių, Butkūnų, Skodinių, Kikonų. Iš jų daugiausia pieno buvo superkama Kuosėnuose. Tačiau jau ir 1936 metais ši bendrovė buvo viena stambiausių Lietuvoje. Pagal perdirbamo pieno kiekį ji užėmė 9 vietą.

Pagrindinės gamybos priemonės, pastatai, įrengimai buvo nuosavi. Įmonės pastatas - mūrinis, dengtas skarda. Turėtas savas arteinis 80 metrų gylio šulinys, atskiras sandėlis, malkinė su javų valymo sandėliu ir durpių pakrova. Be to, šalia pastatų pieninei priklausė 0,5 ha žemės. 1941 metais, be pieno perdirbimo ir sviesto gamybos, dar kastos durpės iš Šilaičių durpyno. Papildomų pajamų davė parduotuvė, kiaušinių supirkimo punktas, pieno šampano gamyba.

Galima drąsiai teigti, kad iki 1944 metų bendrovė klestėjo, daugėjo jos narių ir pajamų. Štai 1942 metų balandžio mėnesį Juodpėnų pradžios mokykloje įvykusiam susirinkime dalyvavo net 255 bendrovės nariai. Deja, jau 1943-iejį šiai įmonei buvo paskutiniai, kai jiniai dar dirbo visu pajėgumu. Pokario neramumai ir nelaimės išblaškė ūkininkus ne tikai po visą Lietuvą, bet ir po Sibiro plotybes. Bendrovės veikla buvo uždrausta, turtas suvisuomenintas.

Aušra JONUŠYTĖ

PRAEITIES ATSPINDŽIAI

Rašo kiti laikraščiai

Vieningą mirusiojo apraudojimą trikdė "balta varna"

Paskutinis Žemdirbių sąjungos prezidiumo posėdis Žibartonių žemės ūkio bendrovėje priminė mirusiojo apraudojimą arba "nuskriaustųjų ir pažemintųjų" sambūrį. Žibartonių žemės ūkio bendrovę susirinę kairiam žemės ūkio sparnui atstovaujantys žmonės: M. Pronckus, V. Einoris, J. Kraujelis, A. Vaižmužis, A. Budvytis, V. Velikonis ir kiti - atrodė sutrikę ir sugniuždyti. Ketverius metus Lietuvos žemės ūkį vairavę vyrai susirinko pasitarti: gyvuoti ar išnykti Žemdirbių sąjungai.

Ypač gaudžiai atrodė Žemdirbių sąjungos vadas, buvęs Seimo narys Virmantas Velikonis, jo manymu, "Žemdirbių sąjunga - sudaužyta ir toliau mušama iš visų pusių". Kalbėdamas apie rinkimų į Seimą rezultatus, V. Velikonis sakė nekaltinąs tautos, "bet Lietuvoje įvyko baisus dalykas: ją ir vėl valdo viena partija", o LDDP ir Prezidentas tapo konservatorių įkaitais. Anot V. Velikonio, dėl pinigų stokos Žemdirbių sąjunga nepajėgia susimokėti būtiniausių mokesčių. V. Velikonio manymu, remiamos Konservatorių partijos klesti Lietuvos darbininkų, ūkininkų sąjungos. "Ratas siaurėja, - pranašiška kalbėjo sąjungos vadas. - Mūsų laukia juoda ateitis."

Buvusio Seimo buvusiam Agrarinio komiteto pirmininkui M. Pronckui atrodo, jog per du mėnesius žemės ūkio reikalai "apsivertė aukštyn kojom". Gerai tai ar negerai, niekas nežino, nes visi tyli: ir Žemdirbių sąjunga, ir Valstiečių partija, ir Žemės ūkio bendrovių asociacija - mirtina tyla. Mykolo Pronckaus manymu, visos šios jėgos turi susivienyti ir pradėti "rimtą politinį žaidimą".

Visada kovingas ir drąsus Vytautas Einoris taip pat palūžo: jį išgąsdino į naująjį Seimą atėjusios "žemdirbiškos jėgos". Iš galingo ir įtakingo Agrarinio komiteto bei LDDP frakcijos liko tik menki konservatorių užspėsti ir nedaug ką galintys likučiai. Buvusio žemės ūkio ministro manymu, "dabartinė Žemės ūkio ministerija paversta konclageriu, į kurį dirbti ateina specialistai, nežinantys, kuo skiriasi sėklininkystė nuo gyvulininkystės".

Pesimistiškų pasisakymų kontekste neįprastai nuskambėjo "baltos varnos", Valstiečių partijos pirmininko A. Vaižmužio žodžiai. Atmesdamas jam nuolat primenamą neryžtingumą, jis prisipažino, jog "ne kiekvienas gali būti drąsus ir ryžtingas". Valstiečių partijos vadovas, pagyręs naujajame Seime priimtus griežtus įstatymus prieš pilstuko pardavinėtojus, paklausė: kodėl tokių įstatymų negalėjo priimti LDDP? Kalbėdamas apie tai, kad G. Vagnoriaus ministrų kabinetas gavo labai prastą palikimą, A. Vaižmužis pasirašė sau nuosprendį: jis buvo apkaltintas atsilikimu nuo gyvenimo, visiškai padėties nežinojimu.

Posėdyje kalbėjusių kairiųjų pažiūrų ūkininkų, žemės ūkio bendrovių vadovų mintis būtų galima laikyti eiliniu "garo nuleidimu". Kad Žemdirbių sąjunga išliktų, labiausiai reikalingi ne žodžiai, bet pinigai, o jų, kaip teko patirti, neaiškios ateities ir perspektyvos žemdirbių organizacijai sunkiai pinigų uždirbantis žemės ūkio produkcijos gamintojai duoti neskubės.

Almantas ŠAKYS

"Panevėžio rytas",

1997 m. sausio 15 d., Nr. 9

PIRMADIENIS, II.3

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.30 "Menora".
8.50 "Šventadienio mintys".
9.15 Vaid. f. "Jūreivio sugrįžimas".
16.00 Programa.
16.05 Žinios.
16.10 Mūsų kalba.
16.40 "Krepšinio pasaulyje".
17.10 F. "Neramių gimnazija".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Anglų kalbos mokomoji programa.
18.25 Baltarusių programa.
18.40 Žinios.
18.50 Programa vaikams.
19.20 Pirmasis kanalas.
19.35 "01... 02... 03...".
20.00 Panorama.
20.40 Prancūzų kino vakaras.
Vaid. f.
22.05 "Bilietas į LIFE".
22.35 Norvegų pramoginė programa "Atominkai".
23.00 Vakarų žinios.
23.15 Sporto studija.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.40 "Santa Barbara".
9.30 "Kelias į dangų".
17.25 Programa.
17.30 "Jungtinė Karalystė šiandien".
18.00 "POP TV".
18.55 Žinios.
19.05 "Santa Barbara".
20.00 "Papasakok savo nuotykius".
20.30 Drama "Marija la del Bar-

jo".
21.00 "Melrouzas".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Detektorius".
23.05 F. "Majamio policija".

LNK TV

7.25 Programa.
7.30 Ryto ratas.
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai...".
9.50 "Stebuklai".
10.35 Jums panorėjus.
15.20 Programa.
15.25 "Kritikas".
15.50 "...prieštarauk!".
16.50 "Taip. Ne".
17.40 Animac. f.
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 F. "Vėl Braidšede".
21.30 Abipus sienos.
22.00 Tangomanija.
22.30 Žinios.
22.45 "Ieškokit Gudručio".
23.15 "Šaltas prakaitas".

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
19.00 "Berko dėsnis".
20.00 "Manuela".
20.30 "Džentelmenų šou".
21.00 Vaid. f. "Šėtono diena".
22.50 "Bobo Morisono šou".
23.15 "Maski šou".
24.00-8.30 CNN programa.

TELEVIZIJA

ANTRADIENIS, II.4

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.30 "01... 02... 03...".
8.50 "Septynios Kauno dienos".
9.25 "Konrado kavinė".
10.05 Vaid. f. "Už Lavro pateka saulė".
16.00 Programa.
16.05 Žinios.
16.10 "Sodų kraite".
16.40 "Kino pasaulyje".
17.10 F. "Neramių gimnazija".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 "Katalikų bažnyčios naujienos".
18.15 Laida lenkų kalba.
18.40 Žinios.
18.50 Programa vaikams.
19.10 TV forumas.
20.00 Panorama.
20.40 Loterija "Perlas".
20.45 F. "Emilė".
21.30 Kultūros žurnalas "Ženklai".
21.55 "Brydė".
22.35 Koncertuoja "Jorė".
23.00 Vakarų žinios.
23.10 Sporto studija.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.40 "Santa Barbara".
9.30 "Marija la del Barjo".
17.25 Programa.
17.30 "Žvelkime atidžiau".
18.00 Animac. f.
18.25 "Kalifornijos svajokliai".
18.55 Žinios.

19.05 "Santa Barbara".
20.00 "Kompiuterio stebuklai".
20.30 "Marija la del Barjo".
21.00 Vaid. f. "Volkeris, Teksa-so reindžeris".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Karštas trikampis".
23.05 F. "San Francisko gatvės".

LNK TV

7.25 Programa.
7.30 Ryto ratas.
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
10.35 Jums panorėjus.
15.45 Programa.
15.50 Holivudo žinios.
16.20 "Gero apetito!".
16.50 Audrius Giržadas pristato.
17.40 "Kalnietis".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 "...prieštarauk!".
21.30 "Lietuvos ryto televizija".
22.00 X klanas.
22.30 Žinios.
22.45 "Ieškokit Gudručio".

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
19.00 "Los Andželo karštis".
20.00 "Manuela".
20.30 "Viskas iš pradžių".
21.00 Vaid. f.

23.15 "Berko dėsnis".
0.05-8.30 CNN programa.

TREČIADIENIS, II.5

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.30 "Brydė".
9.10 F. "Emilė".
9.55 TV forumas.
16.00 Programa.
16.05 Žinios.
16.10 "Šarka".
16.40 Kultūros žurnalas "Ženklai".
17.10 F. "Neramių gimnazija".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Gyvoji prancūzų kalba.
18.40 Žinios.
18.55 Programa vaikams.
19.25 "Mano namas".
19.35 "Milijonierius".
20.00 Panorama.
20.40 Loterija "Perlas".
20.50 "Nakviša".
21.50 Dainuoja Stasys Povilaitis.
21.55 Vaid. f. "Rasti ramybę".
23.00 Vakarų žinios.
23.10 Sporto studija.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.40 "Santa Barbara".
9.30 "Marija la del Barjo".
17.30 Programa.
17.35 "Stilius".
18.00 "Autanjanas ir trys šunietininkai".
18.25 "Kalifornijos svajokliai".
18.55 Žinios.
19.05 "Santa Barbara".

20.00 "Europos kaleidoskopas".
20.30 "Marija la del Barjo".
21.00 "Kalnietis-4".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Statyba".
23.05 "Ugnis".

LNK TV

7.25 TV programa.
7.30 "Ryto ratas".
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
10.35 Jums panorėjus.
15.45 Programa.
15.50 Holivudo žinios.
16.20 "Šou bulvaras".
16.50 "Dar ne vakaras".
17.40 "Kalnietis".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 Audrius Giržadas pristato.
21.30 "Žmogžudysčių skyrius-3".
22.30 Žinios.
22.45 "Holivudo žinios".

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
19.00 F. "Ereliai".
20.00 "Manuela".
20.30 "Džentelmenų šou".
21.00 Vaid. f. "Laikinas vaikas".
22.50 F. "Los Andželo karštis".
23.40 NBA. Žvilgsnis iš arčiau!
0.10-8.30 CNN programa.

Redaktorius
Algirdas PETRULIS

"Atgaivos" laikraščio redakcija
Vytauto g. 2, 4880 Kupiškis.
Tel. 51259

Redakcinė kolegija:

Ričerdas Krivė, Povilas Narbutas,
Alė Markevičiūtė, Algirdas Petrusis,
Danutė Satkevičienė, Rima Šikšnienė.

Steigėjai ir leidėjai -

Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių), Lietuvos krikščionių demokratų partijos,
Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos, Lietuvių tautininkų sąjungos

Lietuvos šaulių sąjungos Panevėžio rinktinės Kupiškio S. Lozoraičio kuopa

SL 2062. Užsakymo Nr. 314. Spausdino UAB "Panevėžio litografija". Beržų g. 52, 5319 Panevėžys

Kupiškio
rajono
skyriai